

Tak je negdje imel jeden kum i drugi kum dēte. Jeden je imel moško, jeden je žensko. Ona su išli skup vu školu i navēk su ovi dva sakešneli vu školu. Ona je navučitel starce pitat: da rašto karanije nepošilaju vu školu? Ona su starci rekli navučitelu: mi je rano pošilamo vu školu. Ona su pak starci pitali navučitela, da takaj drži tak drugo decu vu školi? Ona je on rekel, da on dece nevrži drugo vu školi; Ona su starci videli, da ovi moraju biti skupa zalubleni, pa su se spominjali, kad su išli od meje: očemo, veli, decu to razdružit i škole ti, jedno na jednu a pak drugu na drugu stranu. Ona veli, ter počemo dat v stran, onda očemo dat moško Dale a žensko bliže, kajti je lepše iti moškemu po svētu. Ona je išel dimom otec onoga sina. Kaže otec sinu: ti buš išel v drugu školu, ti v našu ne jes školu i onda kad je on njemu povedal, onda je dečko išel pred curu, kad je išla v školu: čuješ ti, veli cura, ti veli bovi meneka prisala od svoje škole, kak se budješ vučila na godinu dana, a ja tibi poču odpisati, pak kak se budem ja vučil. Dve tri godine su pisali i onda je išla cura za muža - veče onda je on nju ~~zabul~~ zalubil, da su bili skupa v škole. Njemu je bilo jako ka nju, on je nje pisal, da neka poziva njega na gosti. Ona onu njega pozivala, kad je išla samu. Ona kad je on nje pisal, da bi on na gosti išel, onda je ona njemu odpisala pred jemu sreću, da se ženi. Ona on je pisal svojemu ocu, da neka da vu trē dane njemu jednu sobu napraviti i kluc predati i onda niko k njemu ne iti i samo njemu piti i jesti dati jeden pot madan. Ona on x njemu kluc predal. Ona ona doila sreća, kad se je ženjala ona cura i onda kad se on voril i škole onda je on se navratil ondē, gdje su bile te gosti pri uru. On je išel vu kuću i ka vrata stal k stnam - ona njega ne pozivala. Ona, da su muži kaši zaigrali, veli njeim s kojim se je ženjala: a jdi, idemo malo plesat i onda kad je on njo prijel i onda su se obrnoli i onda ona njega spoznala da stoji. Ona ona, kak se svojim obrnola, na teleopaleix mam mrtva postala. Ona se obrnul on i onda je on vun otisil i na kola sel i otisil dimu i sobu otvoril. Ona svojemu ocu cedulu pisal. Ona je otec odnesel cedulu kumu, da naj nešta bolšega ka piti i ka jesti pripravi za njega. Odpisal je kum opet njemu, da je mrtva postala. Pisal je djak njemu, da neka je i ove oprave njene ne slaci, neg onak ju vu raku deti. Ona i oni, koji su ti svateni lud bili i veselniki oni moraju strahiti nad njom, idk je ona vu kući. Ona kad njo buvo metnuli vu raku i onda svoniti ne, neg joklam. Ona se on postavil, kad su njo vu raku metali, on isti djak. Kad su nje vu raku metnuli i onda otisli, kad su ju uzivali nutri i onda je on raku otvoril i onda on njo gori zidgnul i onda ju je prekenil. Ona onaj kosēr - skim se vinograd reče - onda ga jetu zakopčil pri golu i mam je doli potegnul i kiclu je razporil a nje je ne niš fimid. Kikla je odprhnula i ona je podprhnula i onda otisil taj djak vu cērku, kel je spred jontara velikoga dva svēčnika i onda otisil za jontar,

tam je ael sekutorove sibiice. Onda je on otisiel vu rotku i naagal
je sake strane sveću. Pričel je on moliti, onda je ona poklekla prednjega,
onda poklekla i on. Onda su obojra molili i prijeli su se pod ruke i obpelali
su se obojra pred veliki jontar. Onda su poklekli i i onda su pri-
šeli Boga moliti pred jontarom. Onda su išli van i raku su zatvorili-
su gode sidari napravili tak je on ostavl. Onda su otvili drugu obadva
i vu njegovu sobu su vlašali i onda ne znal otec jen ni drugi kašto.
Onda je on prosil oca svoga, da bi on napravil gosti, kakve so predi tam
bile i da bi sve one pozival od najvećesega do najmejnšega i vesel-
njake i mladostenju prvoga, koj je prvi sinjom bil se svejnjac i kada
je xaprosil svojega oca, da bi on te gosti napravil, otec je ne znal,
kaj on misli. Onda rekel otec, da oie negvu volu spurniti. Onda dva
vola hmoril i dvanaest vider vina pripravil i onda su se oni
spravili svi i veseljnaki i si oni svatni ljudi. Onda kad su se oni
opili, onda prosil svega oca, da bi on isel napijat. Keli otec: slobodno.
Onda on isel napijat: Da Bog širi onoga koji je na ovom sveta i koji je x na
onem. Onda je on napijal: Da bi čovk imal trnac, pak da bi onda jeden
sadrž spopal, pak da bi ga bacil na vulicu. Pak da bi isel taj čovk jeden,
pak da bi mu se taj sad dopal i da bi ga onda vrel i vu svoj trnac sakopal.
Onda da bi on ptičel roditi, pak onda da bi tomu čovku, koji bi ga zasail,
itel gdo xeti taj sad, je li bi mu ga mogel? Viknu svi oni svadbeni ljudi: Da
neć. Je, je li bi to istina bila? Bi. Je, ja ga imam, ne vupam se ga pokazati.
Je, slobodno ga pokazati. Je, onda ja li ga pokazal, ali me je strah. Je li bi mi
gdo xel? Si su vikenuli: da neć nikada! Je kad ga jeden pat hiti, pak li ga
mogel xeti. I onda je on prosil jednu kuspicu vu jednu rotku i drugu
kuspicu vu drugu rotku i onda je otvoril vrata i dal nje jednu ku-
picu i onda su se prijeli pod ruke i onda su išli vu kuću obadva i
vikenul je on: eto sada, koj je naš mladeneć xanitel! Je, ja sem
isel potom, pak sem ja toga sada i vzel, pak sem ga onda vu
svoj trnac sakopal. Je, pričel je roditi i onda x evo je! Je li bi mi
ga tko xeti mogel? I onda viknu svi oni ljudi koji su okoli stali:
o to ne to! Neć nikada! I pobral se je mladeneć i odšel je kući plačuć.
Odšel je dijak i x njo na xidavu i xidali so se i došli su kući i onda su imeli
gosti tri pot bolje, neg je imel taj prvi, I ja sem tam bel i jel i pil i
još mi je veda jezika moker. To je, već ne —